

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 Januari 1881

Een radiodiscussie: met 't woordje alternatief wordt maar raar gegoocheld

ALTERNATIEF IS EEN typisch mode-woord. Hoorde men het vroeger zelden, de laatste jaren heeft het snel terrein gewonnen. Vooral — politiek terrein! Het woordenboek geeft als betekenis van alternatief als bijvoegelijk naamwoord: afwisselend (inzonderheid de keus latend tussen twee zaken of mogelijkheden, zoals in „Een alternatieve overeenkomst”). Maar ook met betrekking tot de andere van twee mogelijkheden: Een alternatieve overeenkomst. Het zelfstandig naamwoord alternatief wordt thans meestal gebruikt in de zin van: „De andere twee mogelijkheden, die zich voordoen. Zoals in het zinnetje: „Het alternatief van die politiek zou zijn, dat . . .”.

Sedert kort dient zich ook een „alternatieve geneeskunde” aan, een mooi camouflerend woordje, waaronder men zowel de magnetiseur als de piskijker, de naaldenprikker als de iriscopist kan brengen. Het is al eerder in de kolommen van dit maandblad betoogd dat de vele vormen van kwakzalverij telkens nieuwe camouflagecapas nodig blijken te hebben. Een tijdlang was het alles paranormaal wat de klok sloeg, toen kwam met de geuren van veel kruiden de „natuurgeneeswijze” aan bod, nu is het „alternatief”. In werkelijkheid is er niets veranderd, al heeft het woordje „alternatief” wel tot effect, dat men bij dit woordje gemakkelijk aanraking meent te vinden bij alles wat zich graag progressief voelt. In onze tijd van polarisatie weten de kwakzalvers uit welke hoek de wind waait: zij tooien zich met het „progressieve” woord alternatief en te drommell . . .

Ja, men moet erkennen en het is bijzonder spijtig: deze tactiek heeft wèl tot gevolg dat er groepen zijn die een plotse-linge bereidheid tonen te luisteren naar wat zich aandient als alternatief maar in werkelijkheid niets anders is dan dezelfde slechte stinkende wijn van weleer, nu in een nieuwe zak gegoten. Maar bitter en gevaarlijk blijft ze!

Vier radio-uitzendingen

DE VOORZITTER VAN de Vereniging tegen de Kwakzalverij, arts A. P. N.

de Groot heeft onlangs de alternatieve ballon doorgepriktd tijdens een uitzending van een serie radio-documentaires door de AVRO („Gezondheidszorg in Nederland”, uitgezonden op 11, 16, 18 en 23 december 1975). Hij zei toen o.a. „Alternatief is het verschil tussen twee gelijksoortige dingen. Als U het hebt over twee soorten geneeskunde dan moet de andere soort gelijk zijn aan de normale, algemeen toegepaste geneeskunde. Wat men tegenwoordig zonder verstandelijk nadenken alternatieve geneeskunde noemt is een onbegrepen gebruik van het woord alternatief. Homoeopathie, acupunctuur, iriscopie bijvoorbeeld zijn geen gelijksoortige geneeskunde, ze hebben nog nooit bewezen dat te zijn”.

Aan de verschillende uitzendingen ontlenen wij voorts nog dat in de eerste uitzending de ontwikkeling van de hedendaagse geneeskunde werd geschetst. In 1849 werd de Nederlandse Maatschappij ter bevordering der Geneeskunst opgericht, in 1865 kwam de Wet op de uitoefening der geneeskunst tot stand. Thorbecke introduceerde toen het woord arts in analogie met het Duitse woord Arzt. Kenmerkend is dat er tegenwoordig steeds meer specialisten komen; er zijn op het ogenblik 25 specialismen erkend.

Over de positie van de huisarts vertelde dr. Van Rande dat 96 pct is aangesloten bij de vereniging van huisartsen: 4600 leden. De klachten van de patiënten

worden mee bepaald door het functioneren van de patiënt in de maatschappij, diens huiselijke situatie, de woon- en werksituatie. „Ik denk dat het altijd zo geweest is”. De taak van de huisarts is de laatste jaren verzwaaard. Er is een streven tot beperking van de grootte van de praktijk. Nu geldt een aantal van 2600 patiënten als een dagtaak voor een huisarts. „Wij vinden dat te veel”, aldus de heer Van Rande, die een aantal van 2100 patiënten noemde als een dagtaak.

De mens temidden van machines

EEN KRITISCHE ARTS wees er op dat de patiënt heel vaak niet zo gelukkig is met de puur medische zorg, met al die machines om hem heen. Patiënten voelen zich vaak enorm eenzaam doordat de medische zorg in het menselijke vlak tekort schiet. Overigens vond de medicus die hier aan het woord was dit niet iets speciaal verbonden met de geneeskunde: Je vindt eigenlijk overal dat de mens vergeeten wordt. Als oplossing stelde hij voor: We zullen moeten denken wat de patiënt eigenlijk wil. Dat zou er misschien op neer komen, dat meer mensen zouden dood gaan, maar veel mensen zouden gelukkiger zijn. „Je moet je realiseren, dat het gaat om de patiënt, die behoefte heeft aan een babbeltje”. Wat de artsenstop betreft — men moet het toelaten niet overlaten aan een dobbelsteen, maar men moet onderzoeken wie gemotiveerd is.

Dr. B o l, redacteur van Medisch Contact, zei dat men geneeskunst kan defi-

VERVOLG OP BLZ. 2

UW CONTRIBUTIE VOOR 1976

ziet de penningmeester van onze vereniging graag tegemoet op Postgiro 32237 te Amsterdam of op Gemeentegiro Amsterdam K 1672.

• Tien gulden is de minimumcontributie; in verband met de sterke stijging van alle mogelijke kosten zal vrijwillige verhoging zeer op prijs worden gesteld! Dank U!

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeyenis is KWAKZALVERIJ

VERVOLG VAN BLZ. 1

niëren als dat wat de arts aan de patiënt doet. Bij de ziekenfondsen hanteert men voor de vaststelling van wat tot het „ziekenfondspakket” moet worden gerekend datgene wat onder beroepsgenoten gebruikelijk is.

Dr. M o g r e zag in een groepspraktijk het gevaar van vertechnisering en vermechanisering in de relatie tussen patiënt en arts. Legt men bij de opleiding meer de nadruk op de arts als maatschappelijk werker, dan kon de medisch-technische kant wel eens in het gedrang komen.

Over jonge brandnetels

EEN APARTE UITZENDING was gewijd aan groepspraktijk en kruisverenigingen, de derde uitzending begon met een damesstem, die verklaarde: „de brandnetel is voor de mens bestemd, want geen dier die de plant aanraakt”. Men begrijpt het: hier was een kruidenliefhebster aan het woord. Jonge brandnetels, zo leerden wij, zijn goed voor bloedarmoede en lenen zich ook voor gebruik als groente.

Dit is kamille . . .

Wat doe je er mee?

Drogen, thee maken voor keelontsteking, mondholte-ontsteking . . .

Daar bleef het bij — de kruidenkenster kreeg niet de kans om meer dan deze onschuldige wetenschap te ventileren.

Van dokter De Groot's verklaring heeft men helaas slechts een klein deel in de uitzending kunnen horen, namelijk zijn veroordeling van het gebruik van het woord alternatief, om er doodgewone kwakzalverij mee te verhullen. Meer aandacht had men besteed aan wat de homeopathische arts P o l d e r m a n had te vertellen over „totale geneeskunde”. Dr. Bol verklaarde, dat men van de uit China overgewaaid acupunctuur hier in Europa nog heel weinig kaas heeft gegeten. En wat de anthroposofie betreft, die ook op het congres over de „randgebieden der geneeskunde” in Zwolle ter sprake was gekomen (zie het novemhernummer van ons maandblad) — die gaat uit van een bepaalde mensbeschouwing. Voor de anthroposoof is bijvoorbeeld een kers niet zomaar een rode vrucht met een pit er in, neen, hij denkt ook aan een kersenboomgaard.

Een presentatrice van het programma stelde vast dat „steeds meer mensen naar alternatieve geneeswijzen gaan”. Hoe komt dat?

Bemoeienis is nog geen zorg!!

DOKTER A. P. N. DE GROOT: De vereniging tegen de Kwakzalverij kan er niets aan doen. Een voorlichting van de

zijde van de overheid is in geen honderd jaar aan de orde geweest. De vereniging heeft hier met haar publicaties voorlichting gegeven. Dokter De Groot wees ook op de definitie van kwakzalverij als wetenschappelijk niet verantwoorde gezondheidsbemoeiing en vestigde er in het bijzonder de aandacht op, dat „bemoeienis door onbevoegden géén zorg is”.

Arts Polderman: Als je verantwoord wilt werken moet je toch een basisopleiding hebben. Hij vond het een bezwaar, dat mensen met nobele overwegingen te weinig moeite doen om een achtergrond (van medische kennis) op te bouwen. Er zijn heel wat mensen die maar wat aanrommelen.

Dokter Bol gaf als zijn oordeel te kennen, dat de patiënt tegen de huisarts moet kunnen zeggen, dat hij naar een kwakzalver gaat. Er is een open relatie nodig. „Als je hem (n.l. de patiënt) begeleidt, kun je de kwalijke gevolgen voorkomen”. De heer Bol meende dat de kwakzalverij onder de bevolking leeft. De straffen zijn gering. De staatscommissie die een onderzoek instelde naar de kwakzalverij (en mogelijkheden voor een eventuele erkenning) is al lang uitgestudeerd. En luisteraars, die zich tot kwakzalvers wendden, waarschuwde dokter Bol nog eens: Blijft U goed contact houden met uw huisarts!!

Relatie huisarts — patiënt

IN DE LAATSTE uitzending kwam een vrouw aan het woord, die als suikerpatiënte van haar twaalfde jaar af kennelijk gedurende twintig jaar met zeer veel medici en veel ziekenhuizen had kennis gemaakt. Over ziekenhuizen zei ze: Je bent eerst een stuk papier, zo lijkt het. In r.k. ziekenhuizen, waar veel religieuzen werkten, had ze veel meer menselijkheid ervaren, ook al waren toen de zalen groter.

Aan het slot zei ze nog eens: Met minder diploma's en meer menselijkheid zou je al veel redden. Zij pleitte er voor om vooral te vragen: je moet zélf meedenken, zélf vragen stellen. Met jongere artsen had deze patiënte een beter contact. Oudere artsen namen volgens haar te veel de houding aan van: „Ik weet het”.

Vraag: Waarom durven mensen bij de dokter niet alles te zeggen?

Antwoord: Omdat de dokter al bij voorbaat de indruk geeft dat hij het te druk heeft. Je hebt moed nodig om vragen te stellen. Zoals: Wat slik ik?

Medicus: Er is een enorm mankement in de relatie huisarts — patiënt. Er zijn er die het heel goed doen. De schuld zit aan beide kanten. De dokter moet je zien als een vakman om je lijf te repareren.

ENIGE TIJD GELEDEN is overleden de heer J. W. Gosker, hoofd van het internaat van de Nederlandse Politie Academie te Apeldoorn. In de jaren zestig was de heer Gosker gedurende geruime tijd bestuurslid van de Vereniging tegen de Kwakzalverij. De heer Gosker, die toen inspecteur van politie te Arnhem was, heeft zich vooral verdienstelijk gemaakt door het houden van lezingen waarbij hij in het bijzonder het optreden van paranormale genezers en van allerlei figuren, die het occulte tot hun (winstgevend) werkterrein hadden verkozen aan de kaak stelde. De vereniging is hem dankbaar voor wat hij heeft gedaan tot bestrijding van het sociale kwaad der kwakzalverij. Hij ruste in vrede.

Orthoptist is een para-medisch beroep

HET BEROEP VAN orthoptist heeft onlangs de status gekregen van een paramedisch beroep. Er bestaat een Nederlandse Vereniging van Orthoptisten die thans 172 leden telt. De vereniging werd in 1958 gesticht. Deze vereniging maakt nu ook deel uit van de al negen beroepsverenigingen tellende GOB, de afkorting van het Gezamenlijk Overlegorgaan van Beroepsverenigingen in de gezondheidszorg. De orthoptist werkt op aanwijzing en onder leiding van de oogarts. Hij mag het scheelzien (maar niet het chirurgische deel van de behandeling) behandelen evenals andere stoornissen in de samenwerking tussen de beide ogen.

Beschikking tegen kartel van cosmetica

DE EUROPESE COMMISSIE heeft de distributieregeling verboden die op de Nederlandse markt van cosmetische, parfumerie- en toiletartikelen was ingesteld door de Bomee-stichting, een beroepsvereniging die in Den Haag is gevestigd. Deze vereniging omvat de meeste Nederlandse fabrikanten en alleenverkopers, die hun produkten afzetten via ongeveer tachtig grossiers en enkele duizenden winkeliers, die de voorwaarden van de Bomee-stichting hebben aanvaard.

Eerder waren al versoepelingen aangebracht in de opzet van de distributie, zoals oorspronkelijk door het kartel vastgelegd. Het stelsel van collectieve en wederzijdse exclusieve aan- en verkoopverplichting tussen de groepen deelnemers dat door het kartel was gehandhaafd, bleef een gesloten en strak circuit vormen, waardoor de marktpositie van de deelnemers werd gewaarborgd en de vrije toegang van de andere verkopers tot het distributie-apparaat werd tegengehouden.

VOORZITTER DE GROOT: GEBEDSGENEZING BESTAAT EIGENLIJK NIET

HET THEMA GEBEDSGENEZING kwam aan de orde in de eerste uitzending in het nieuwe jaar van de interkerkelijke omroeporganisatie, die met ingang van het nieuwe jaar niet langer IKOR heet maar IKON. Aanleiding tot de behandeling van dit onderwerp waren de gebedsgenezingsdiensten, zoals die in Apeldoorn en Deventer worden gehouden onder de naam van „Oasediensten”. Bij de inleiding werd gesproken over een toeneming van het aantal bijeenkomsten voor gebedsgenezing, waarvan sommige een heel extatisch karakter dragen, andere een rustiger verloop hebben. Het geheel werd door de inleider gebracht onder de noemer van de „alternatieve geneeskunde”, waarbij weer werd herinnerd aan het congres te Zwolle, in oktober gehouden door de Kon. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

WIE KWAMEN IN deze uitzending aan het woord? Allereerst de heer Bronswijk, leider van de Oasediensten te Apeldoorn, om mede te delen dat in de (officiële) kerken handoplegging en zalving van de zieken niet plaats vindt om hen te bevrijden van de boze geesten en ter genezing. „De duivel is de overste van deze wereld en daardoor ontstaat ziekte”. Uitspraken over de waarde van de gebedsgenezing werden gedaan door de medisch socioloog Aakster te Leiden, de Groningse theoloog drs. Leertouwer, de voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij, dokter A. P. N. de Groot, de zenuwarts dr. Van der Zwan en de hervormde predikant ds. J. J. Buskes.

Vijfhonderd bezoekers

VOOR DE OASEDIENST, die voor de luisteraars voor een deel te volgen was, was een kerk gehuurd te Apeldoorn. Er waren 500 bezoekers. Tijdens de dienst werd niet gebruik gemaakt van het pijporgel; de organisatoren beschikten over een elektronisch orgel „met veel bassen”, zo werd de luisteraar toegelicht. Het zingen werd de aanwezigen gemakkelijk gemaakt, doordat men de oude liederenbundel gebruikt. Met de melodieën en de teksten, die de bezoekers vertrouwd zijn, mogen wij er wel aan toevoegen, zodat men zich in de gemeenschappelijke zang één voelt: een fijn psychologisch trekje van de organisatoren.

„We zijn hier als werkgroep bijegekomen”, kondigde een stem aan. „Uw noden mag U op een briefje schrijven — ook de noden van anderen. De briefjes worden opgehaald. Samen gaan we daar op bidden om de nood bij de Heer te brengen”.

Er werd ook gelegenheid gegeven tot getuigenis „van wat de Heer op de Oasediensten aan U gedaan heeft”.

„Ik wou U vertellen van de grote dingen die de Heer gedaan heeft”, aldus de stem van een vrouw, die genezen was door het gebed tijdens een Oasedienst. Door een ongeval waren haar nekwerfels „in haar slokdarm gaan groeien, zodat die dicht dreigde te gaan”. Met een vriendin ging ze naar een Oasedienst. Direct daar-

op ging ze met vakantie en ze heeft er verder niet aan gedacht, maar toen ze na de vakantie bij de internist kwam zei die haar: U bent genezen. „Toen dacht ik aan het gebed. Mijn geloof was vernieuwd, ik ben niet meer dezelfde. De Heer heeft wonderen gedaan. Er is grote blijdschap in mijn hart”.

Een andere vrouw getuigde dat ze ook naar de Oasedienst was gegaan, maar niet naar voren durfde te gaan. Twee bezoekers namen haar toen mee om samen te bidden.

U moet zich inzetten . . .

DE LEIDER VAN de dienst kondigde na de getuigenissen aan: Willen de mensen die voor de voorbede zijn aangewezen naar voren komen. U moet zich inzetten . . .” Er werd daarna gebeden, o.a. voor ds. W. te H., die aan darmkanker lijdt. „Wij vragen om een groot wonder, Heer.” Het volgende gebed was voor Huib J., een lijder aan multiple sclerose. Er werd nog medegedeeld dat er 25 briefjes waren binnengekomen voor één persoon, maar dat het niet mogelijk was die alle voor te lezen.

Buiten de dienst gaf de heer Bronswijk nog de volgende toelichting: Wij hebben verschillende gevallen, die van kanker zijn genezen, van hartkwalen, die van reuma zijn bevrijd, van gordelroos. Wij lopen daar niet mee te koop. Wij zeggen de mensen: ga naar de diensten”. Of wij de arts willen vervangen? Neen, dat is niet het geval, verzekerde de heer Bronswijk.

Commentaar van de medisch-socioloog Aakster te Leiden: Genezing van kanker? Dat is volstrekt ongeloofwaardig. Het is natuurlijk mogelijk dat een succesvolle behandeling samen valt met gebedsgenezing. Of wel: er is helemaal geen sprake van kanker. Meer waarde hechtte de heer Aakster aan de gebedsgenezing in gevallen van psychische aandoeningen, zoals maagzweren en hartaandoeningen. Het leggen van nieuwe relaties tijdens zo'n

dienst heeft een positieve uitwerking op het welzijn, zodat de gevolgen van de ziekte minder ernstig worden.

Kans op vreselijke teleurstelling

DE THEOLOOG drs. Leertouwer, Rijksuniversiteit Groningen, wees er op dat gebedsgenezingen een ritueel patroon hebben dat over de gehele wereld voorkomt. Priester en genezer zijn in sommige ontwikkelingslanden dezelfde, maar waar een medische professie is heeft men te maken met medici, die tot de intellectuele bovenlaag behoren. Voor velen is de arts een ontoegankelijke figuur en dat leidt er toe, dat het vertrouwen niet groter wordt. Uitzichtloze gevallen doen een beroep op de gebedsgenezing. Maar, waarschuwde drs. Leertouwer:

Gebedsgenezingsdiensten bieden de kans op een vreselijke teleurstelling, want alles wordt afhankelijk van de patiënt zelf gesteld. Lukt de genezing, dan schuift men dat op de Heer, mislukt zij, dan is dat te wijten aan het gebrek aan geloof van de patiënt.

Op de vraag welke mensen zich naar gebedsgenezingsdiensten begeven antwoordde de Groningse theoloog: Heel normale mensen, met dit verschil: ze hebben behoefte aan steun, ze zijn vaak veenzaamd. In zo'n dienst doen ze een nieuw gevoel van solidariteit op.

Is er sprake van onbevoegd uitoefenen der geneeskunst? Dat is wel eens het geval, aldus drs. Leertouwer, maar niet in alle gevallen mag men daarvan spreken. Er zijn ook heel eerlijke mensen, die zeggen: Laat de patiënten maar in onze kring komen, we zullen ze voorbidden.

DOKTER DE GROOT, voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: Genezing dóór gebed bestaat eigenlijk niet. Wanneer mensen worden aange trokken door gebedsgenezing zoals Maasbach en Hoekendijk dat doen, handelen deze verkeerd. Maar wanneer mensen bijeenkomen om genezing af te smeken is dat geen kwakzalverij. Dat heeft tot gevolg dat de patiënt geestelijk meer weerbaar is.

De zenuwarts dr. Van der Zwan bidt veel met patiënten. Maar, zegt hij, ik heb geen wonder meegemaakt. Vaak wordt gebeden voor genezing tot herstel van relaties en om zich ook te geven aan de leiding van de Here Jezus. Voor de genezingen kan ook een andere, natuurwetenschappelijke verklaring worden gegeven, aldus deze zenuwarts.

Het behoren bij een groep

HET WOORD WAS weer aan de Leidse medisch-socioloog Aakster: Uit deze diensten, zo verzekerde hij, spreekt zeker critiek op het medisch handelen. Mensen met vage klachten hebben behoefte aan belangstelling en hiervoor hebben huisarts noch specialist eigenlijk de tijd. Van-

VERVOLG OP BLZ. 4

**LEDEN,
WERFT LEDEN!**

Gevaarlijke kwakzalver Oeds S. kreeg boete

HET HEEFT LANG geduurd eer de Nieuwleusense „wonderdokter” Oeds S. terecht stond. In december 1974 konden wij — op bladz. 49 — het een en ander mededelen over de arrestatie van dit gevaarlijke heerschap. In oktober 1974 was aan het licht gekomen dat deze S. bijna de dood van drie patiënten op zijn geweten had, door het voorschrijven van veel te grote concentraties van vitamine D3. Dit leidt tot ontkalking, verlamingsverschijnselen en beschadiging van de nieren. De vitamine-vergiftiging werd slechts door een toeval bij de patiënten, opgenomen in het ziekenhuis te Zwolle, ontdekt. Bij een huiszoeking vond men grote hoeveelheden antibiotica, geneesmiddelen en... wapens.

„Na die huiszoeking verminderde de klandizie”, wist de Zwolse Courant te vertellen, „maar die is inmiddels weer op het peil van vorig jaar (lees 1974)”.

Bij behandeling van de zaak wees de officier van justitie, mr. D. Bins, er op, zo lezen wij verder in de Zwolse Courant, dat twee patiënten nog de naweën ondervinden. Beiden staan nog onder voortdurende controle van de specialist. Hij is een „levensgevaarlijke heelmeeester”, aldus

de officier. De verdediger van Oeds S., mr. C. J. W. Baurichter meende, dat de fout van de hoge concentratie vitamine D3 elders moest schuilen, want zijn cliënt wist dat het toedienen van een overdosis vitamine D3 levensgevaarlijk is.

Oeds S., die van huis uit veeverloskundige en veecastreur is, had ook op grote schaal belasting ontdoken: in 1973 en 1974 in totaal f 56.000. Ook zijn 50-jarige assistente had belasting ontdoken. Ook was haar het bezit van diergeneesmiddelen ten laste gelegd. Omdat zij een inzinking had was zij niet verschenen op de zitting. Zij werd behandeld door de huisarts. De president van de rechtbank mr. B. J. A. Sprey was daar ietwat verbaasd over. Hij vroeg zich af waarom ze zich niet tot haar „leermeester” wendde.

De officier van justitie, eiste een half jaar cel tegen de 47-jarige Oeds S. wegens het veroorzaken van zwaar lichamelijk letsel. Wegens de belastingontduiking, overtreding van de vuurwapenwet en de geneesmiddelenwet en het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst eiste hij in totaal nog een boete van f 57.250. Tegen de vrouw Johanna S. eiste hij f 36.000 wegens belastingontduiking sedert 1970

en f 1000 wegens verboden handel in antibiotica (diergeneesmiddelen).

De Zwolse rechtbank heeft S. echter vrijgesproken van de hem ten laste gelegde opzettelijke zware mishandeling door schuld. Zij achtte dit niet bewezen omdat het bij de verdachte bekend kon zijn dat een te hoge concentratie van vitamine D3 gevaarlijk is. De rechtbank was wel van mening, dat hem een ernstige nalatigheid ten laste kon worden gelegd, maar dit was S. niet ten laste gelegd.

Wegens het ongeoorloofd uitoefenen der geneeskunst werd S. door de rechtbank tot een boete van driemaal f 250 veroordeeld (een lachertje voor iemand met zo'n drukke kwakzalverspraktijk! — red. MtdK); hij kreeg voorts f 500 boete wegens het overtreden van de geneesmiddelenwet en f 30.000 boete wegens belastingontduiking op grote schaal.

Het verboden wapenbezit kwam de veecastreur op een maand voorwaardelijk te staan. Zijn assistente kreeg een boete van f 20.000 wegens de belastingontduiking en van f 2000 wegens de handel in antibiotica.

Equête farmaceutische industrie

DE EUROPESE COMMISSIE onderzoekt de mogelijkheden voor het organiseren van een enquête naar de gang van zaken in de farmaceutische industrie. Zij heeft dit meegedeeld aan mevrouw Marie-Thérèse Goutmann, een Franse communiste, die gevraagd had of de Commissie haar een indruk kon geven 'van de enorme financiële verspilling in deze sector'. De Commissie heeft slechts weinig homogene gegevens ter beschikking. Alleen een enquête kan uitwijzen of er sprake is van verspilling.

Wat de kwaliteit van de farmaceutische producten aangaat, kent de Europese Gemeenschap richtlijnen die de verplichtingen omschrijven die de fabrikanten hebben met het oog op het waarborgen van de onschadelijkheid, het therapeutisch effect en de kwaliteit van hun producten. Een farmaceutisch comité onderzoekt alle kwesties die op het gebied van de farmaceutische specialiteiten naar voren komen. Dit comité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie en is samengesteld uit hoge ambtenaren van de lidstaten.

IKON-UITZENDING GING OVER GEBEDSGENEZING

VERVOLG VAN BLZ. 3

daar dat men die belangstelling zoekt in deze diensten. Het behoren bij een groep is wel het belangrijkste, aldus de heer Aakster, die het gebed zelf maar „godsdienstige poespas” vond.

Tot slot het oordeel van de predikant ds. B u s k e s, die op de vraag of men in de kerk niet wat gegeneerd staat tegenover het verschijnsel van de diensten tot genezing antwoordde, dat zo'n beweging wel gevoel van tekort en schuld wekt: er is weinig geloofskracht in de kerk, alles blijft zoals het is... Dat is wel juist. Zouden we als kerk naar dát moeten streven wat dat tekort en die schuld veroorzaakt? Ds. Buskes kon zich wel voorstellen, dat in een kring waar een sterk geloof heerst een verlamde kan opstaan en op straat kan gaan wandelen. Hij herinnerde aan een voorval tijdens het bombardement op Rotterdam in mei 1940, toen een verlamde vrouw in doodsangst

voor de vallende bommen opsprong en het huis uitvluchtte. Zij is nooit meer verlamd geweest.

Andere taak voor de kerk

MAAR DS. BUSKES bleek een andere taak voor de kerk te zien: „Laten we God bidden om wat genezing aan te brengen in de maatschappelijke wanorde, die de oorzaak is van zoveel ziekten. Die kant wordt verwaarloosd in die kring (n.l. van de diensten voor genezing, red. MtdK). Dát zijn de grote noden van onze tijd — die moet je ernaast zetten. Ik ben uiterst voorzichtig tegenover het verschijnsel van de gebedsgenezingsdiensten en nogal sceptisch als ik de leiders zie. Het Woord Gods wijst mij in deze tijd andere wegen”, besloot ds. Buskes aan het slot van dit onderdeel van de zondagochtenduitzending van de IKON.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secretaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** b.d. te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zeist; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Buitter **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** b.d., 't Harde; P. L. Stal, **Arts** te Hilversum; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: S. Lelie, **Arts Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

BLZ. 4

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerenden f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum